

OČIMA MISIÍ

TÉMA:

*Oblátská misie
ve válce*

Číslo 2022/7

Vychází 3–4x ročně

Registrační číslo MK ČR E 24263

Vydavatel a redakce

Oblátské misijní dílo, z. s.

Staroklokotská 1

390 03 Tábor

IČ: 22855602

Tel.: 603224665

e-mail: omd@oblati.cz

Web: oblati.cz

Redaktoři

Vlastimil Kadlec, OMI

Zuzana Lášková

Günther Ecklbauer, OMI

Petr Dombek, OMI

Hana Koukalová

Autoři fotografií

Archiv OMI

Salome Mecová

Pixabay.com

ArmyInform.com.ua

Grafika

Studio Baskerville, Tábor

www.baskerville.cz

Tisk

Tiskárna 999, Pelhřimov

www.tisk999.cz

Uzávěrka čísla 8 bude 30. srpna 2022

Už od samého počátku svého pontifikátu varuje papež František velmi silnými slovy před každou podobou násilí a války a často mluví o tom, že už nyní probíhá „třetí světová válka po částech“. A do této „rozkouskované války“ přibyl 24. února letošního roku další obřídíl: ruská invaze na Ukrajinu. Není snadné spočítat, z kolika „kousků“ se dnes tento celosvětový konflikt skládá. Otevřeně se dnes vedle Ukrajiny bojuje v Jemenu, Sýrii, v Somálsku... Některé organizace uvádějí 27 probíhajících válek. Jiné, které definici války rozšiřují i na ozbrojené konflikty mezi organizovanými etnickými, sociálními a náboženskými skupinami, docházejí k číslu 59. Už od roku 2006 probíhá v Mexiku boj proti drogovým kartelům, vláda v Nigérii bojuje proti Boko Haram od roku 2009, konflikt v Myanmaru si jen od počátku roku vyžádal přes 3800 obětí... A zmínit se musí i tzv. „války s nižší intenzitou“, které dlouhodobě bublají pod povrchem a občas propuknou v plné síle: spor mezi Pákistánem a Indií o Kašmír, konflikt mezi Izraelem a Palestinou, válka v Súdánu, Mosambiku, Kongu...

Ruská agrese proti Ukrajině se pochopitelně dotýká života každého z nás. První bezprostřední strach vystřídala vlna solidarity vůči tisícům uprchlíků, vlna blízkosti vyjádřená finančními sbírkami a materiální pomocí, ale s každým válečným dnem navíc roste i u nás únava a rozladěnost z ekonomických dopadů. Toho začíná ve jménu národa a „našich lidí“ zneužívat mnoho skupin a partají, které k vedení války proti

lidskosti, sounáležitosti a univerzálnímu bratrství využívají vedle covidu i agrese na Ukrajině.

Není tedy právě teď v této všudypřítomné válce misíí nás křesťanů odolat pokušení únavy a lhostejnosti, nepřijmout za svou logiku, která staví nás proti ostatním, a nepodlehnout strachu z druhého, odlišného člověka? V předmluvě k nedávno vydané knize *„Proti Válce. Odvaha k utváření míru“* papež František napsal: *„Střety a veškeré války plynou z rozředěných tváří. Když totiž vymažeme tvář druhého člověka, můžeme harašit zbraněmi. Když si ale před očima tvář i bolest druhého člověka uchováme, nemůžeme násilím znetvořit jeho důstojnost.“*

Není tedy právě v tuto chvíli probíhající „třetí světové války po kouskách“ posláním nás křesťanů otevřít oči a nechat se dotknout bolestí a trápením druhých bez ohledu na jejich původ, vyznání, jazyk... a zasazovat se v tom malém a všedním, co prožíváme, o odpuštění, spravedlnost, pokoj a nový život, který jsme v Kristu dostali? *„Tady už není Řek nebo Žid, obřezaný nebo neobřezaný, barbar, Skyta, otrok nebo člověk svobodný; ale všechno a ve všem je Kristus.“* (Kol 3,11)

V tomto čísle Očima misíí vám chceme načrtnout oblátský způsob hlásání radostné zvěsti ve válečných časech a vyjádřit svou blízkost všem, kteří se i dnes pokouší šířit pokoj, který nám svět nemůže vzít ani dát.

Vlastimil Kadlec, OMI

„Válka není nikdy nutná a ani není nevyhnutelná (...) Je vždy možné nalézt alternativu, jakou je dialog, setkání a upřímné hledání pravdy. (...) Máme být tvůrci pokoje. Naše společenství se mají stávat školou úcty vůči odlišným etnickým a náboženským skupinám, místy, kde se člověk učí překonávat napětí, podporovat rovné a pokojné vztahy mezi národy a sociálními skupinami a budovat lepší budoucnost pro příští generace.“

Z poselství papeže Františka k Mezinárodnímu setkání za mír, září 2014

MISIONÁŘI OBLÁTI VE VÁLEČNÝCH DOBÁCH

Vlastimil Kadlec, OMI

Oblátská rodina je součástí celosvětové církve a církev poslal Kristus do světa, aby se do něj ponořila, aby v něm byla kvasem, světlem a solí, aby uprostřed něj hlásala evangelium pokoje, aby si v něm, jak říká s oblibou papež František, ušpinila ruce: „Pokud si Bůh ušpinil ruce do té míry, že sestoupil do našich pekel, máme jít v jeho stopách.“ (televizní rozhovor, únor 2020)

Ani misionáři obláti se tedy nemohli ve svých dějinách vyhnout konfliktům a válkám. Dokonce jsme se přímo ze zkušenosti jednoho válečného uprchlíka narodili. Evžen de Mazenod strávil ve vyhnanství 11 důležitých let svého života, které byly přípravou jeho budoucí misijní služby. A ani později to nebylo jiné. Obláti byli v roce 1880 revolučním terorem vyhnáni z Francie, umírali při domorodých povstáních v Kanadě (1885) a Namibii (1905), ve španělské občanské válce (1936–1939) i za německé okupace Polska (1939–1945) a Francie (1940–1944), stejně jako za japonské invaze na Filipíny (1941–1942). Obláti neopustili své lidi ani v období komunistických revolucí, mnozí se naopak stali jejich obětí v Laosu (1960–1969) a také v Kongu (1964) nebo za vojenského režimu v Bolívii (1971). V letech 1997–2002 tvrdě zakoušeli dopady islámského extremismu na Filipínách a na Srí Lance prožívali vyčerpávající občanskou válku (1983–2009). A dějiny naší Středoevropské provincie zahrnují také zkuš-

nosti ze dvou světových válek. To bohužel není úplný výčet, jen pár příkladů...

Velikonoční víra v Boha, jehož milosrdenství je silnější než jakýkoliv náš hřích a jehož láska je silnější než smrt, nám

„Dnes, po druhém selhání další světové války, můžeme snad hovořit o třetí válce, která se bojuje ‚po kouskách‘, se zločiny, masakry a destrukcí. (...) Se srdcem syna, bratra a otce vás všechny prosím o obrácení srdce. Abychom přešli od ‚Co je mi po tom?‘ k pláči. Za všechny padlé zbytečného krveprolití, za všechny oběti šílenství války, v každé době. Pláč. Bratři a sestry, lidstvo potřebuje plakat, a toto je hodina pláče.“

**Z proslovu papeže Františka
ve Fogliano Redipuglia, 13. září 2014**

ale dovoluje procházet i takovými obdobími s jistotou, že i ze zla dokáže Hospodin přivést dobro. A tak třeba právě zkušenost dvou světových válek přiměla obláty, ale vlastně i celou katolickou církev, k novému promyšlení oblasti spravedlnosti a míru a k nové angažovanosti ve prospěch utlačovaných, chudých a pronásledovaných válekou. Síla nového života v Kristu je také i dnes důvodem, proč naši spolubratři zůstávají se svými lidmi na Ukrajině, stejně jako s nimi navzdory ohrožení života zůstávali i v Laosu nebo na mnoha jiných místech. Přibližně stovka z nich v nejrůznějších druzích konfliktů zahynula.

Obláti jsou prostě součástí církve, která je ze své podstaty mezinárodní a univerzální, a proto je uzavřena jakémukoli nacionalismu. Jsou součástí náboženství, jehož zakladatel, Ježíš Kristus, se vyznačoval radikálním nenásilím a neomezenou ochotou k dialogu. Proto i mezi obláty byli a také nadále jsou svědci, kteří svým „novým“ životem i ve válečných časech odkazují ke konečnému vítězství života v plnosti Božího království spravedlnosti, pokoje a radosti, jaké dává Duch svatý. (srv. Řím 14,17)

FRANZ BÄNSCH

TVŮRCE SMÍŘENÍ

Vlastimil Kadlec, OMI

O Franzi Bänschovi, OMI
vyšla v češtině kniha,
kterou si je možné objednat
na adrese vlastimil@oblati.cz

Jedním z oblátských tichých hrdinů válečného období byl např. o. Franz Bänsch, OMI. Narodil se ve věřící rodině 21. března 1899 v Großenhainu severně od Drážďan. Datum jeho narození ho předurčilo k tomu, že se stal knězem dvou diktatur: nacistické a komunistické.

V Drážďanech, kde během druhé světové války v oblátské komunitě žil a působil, se učil polsky, aby nuceně nasazeným dělníkům z Polska umožnil účast na bohoslužbě v jejich mateřském jazyce. V jeho farnosti byl soud, věznice a nechvalně známé popraviště Drážďanského zemského soudu na „Mnichovském náměstí“. Tak mu připadla také péče o vězně.

Pro obláty není pastorec vězňů ničím neobvyklým. Jejich konstituce a pravidla z roku 1931 k tomu říkají: „*Jak nám přikazuje láska k bližnímu, musíme se všemi možnými prostředky pokusit o to, abychom odsouzené připravili na dobrou smrt. Misionáři budou odsouzené doprovázet až k místu popravy a neopustí je, dokud neodevzdají svého ducha.*“

Těmito slovy se otec Bänsch řídil, když mezi roky 1935 a 1945 doprovázel na smrt asi 1000 vězňů. Zvlášť důležitý

pro něj byl osobní kontakt s vězni. Intenzivní byly především rozhovory v cele smrti přímo před popravou.

Franz Bänsch na konec jedné mše v cele smrti vzpomíná takto: „*Poté všichni vstali, vzájemně si podali ruce a rozloučili se políbením. Nyní byl člověk vybaven na dlouhou cestu do věčnosti. Zůstával v tichosti, usebrán a v modlitbě.*“

Na mysli ale neměl jen péči o vězně, ale také o jejich příbuzné. Navzdory hranicím mezi státy se je snažil o smrti jejich blízkých informovat, a umožnit jim tak rozloučení. Proto také například rozesílal poslední dopisy, které odsouzení svým příbuzným před smrtí napsali. Na podzim roku 1945 dokonce odjel do Prahy, aby tam vyjednal pohřbení odsouzených Čechů na domácí půdě. Jako misionář a kněz usmiřoval člověka s Bohem, jako člověk usmiřoval spravedlivé s jejich nespravedlivým osudem

a jako předchůdce evropské jednoty smiřoval Němce s Poláky a Čechy. Plody svého úsilí o smíření popisuje Franz Bänsch takto: „*Mnoho z českých vězňů vyložené řeklo, že oni, Češi, nepřejí Němcům nic zlého: ... že umírají pro smířený a pokojný svět.*“

MAURICE LEFÈBVRE

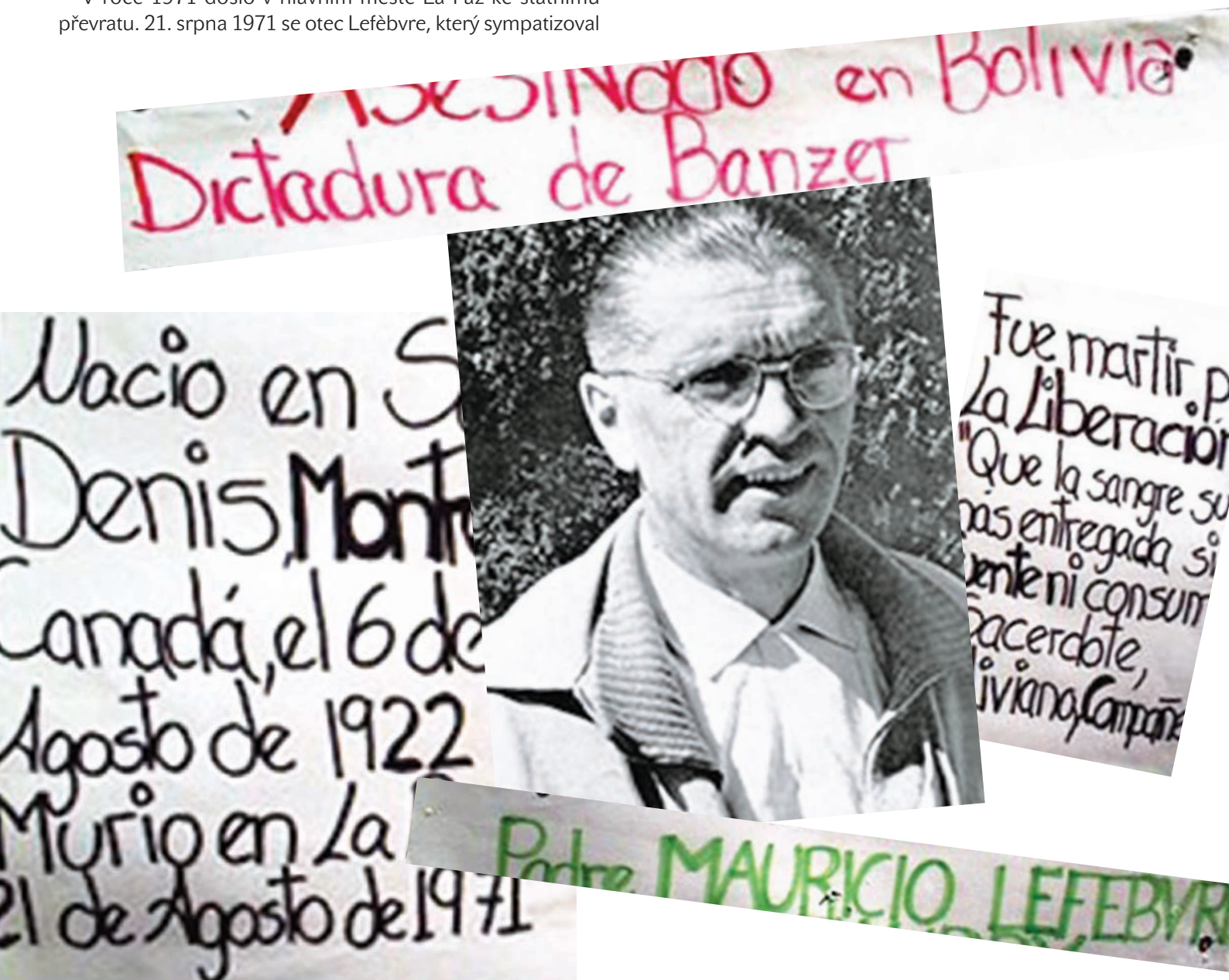
BLÍZKO UTLAČOVANÝM

Vlastimil Kadlec, OMI

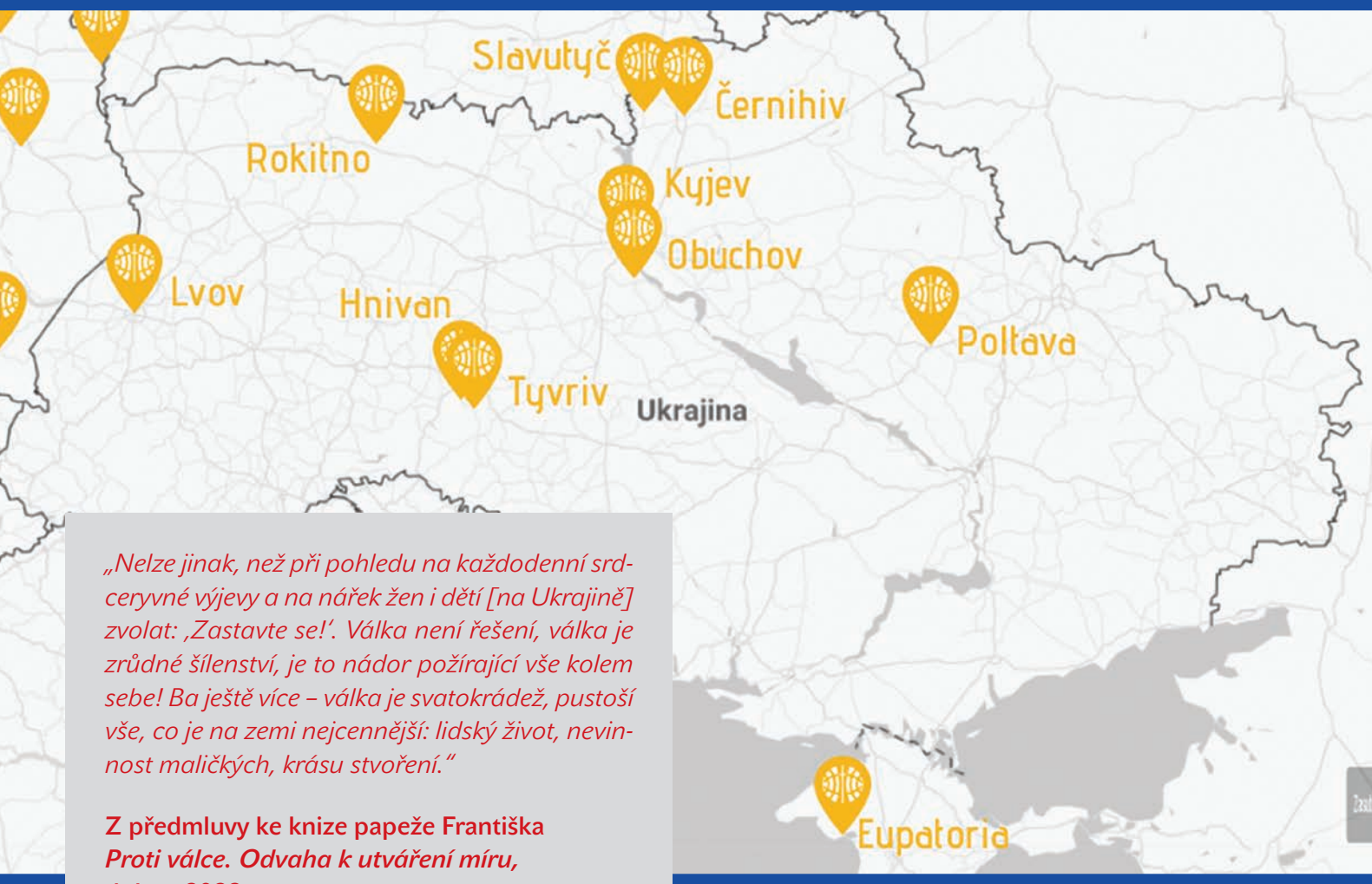
Otec Maurice Lefèbvre, OMI se narodil v roce 1922 v Kanadě a od roku 1953 působil jako misionář v Bolívii. Byl tam vyslán, aby pracoval mezi těžaři stříbra v horách. Později byl poslán pracovat do města mezi univerzitní studenty. Byl to moudrý člověk, který své studenty učil nejen o Kristu, ale i tomu, že je Kristus miluje a nechce, aby žili v utlačovatelském vojenském režimu, který tehdy v Bolívii vládl.

V roce 1971 došlo v hlavním městě La Paz ke státnímu převratu. 21. srpna 1971 se otec Lefèbvre, který sympatizoval

s odbojáři, kteří převrat organizovali, přihlásil jako dobrovolník k transportu raněných ze čtvrti, kde se bojovalo v ulicích. Přestože řídil dodávku s jasným označením Červeného kříže, byl postřelen. Otec Lefèbvre nebyl při své misi milosrdenství zabít okamžitě. Vládní vojáci obklíčili sanitku, v níž vykrvácel, a nedovolili nikomu, aby mu přišel na pomoc. Tři hodiny umíral na ulici a před smrtí odpustil těm, kdo ho zabili.

OBLÁTSKÁ UKRAJINA

„Nelze jinak, než při pohledu na každodenní srdceryvné výjevy a na nářek žen i dětí [na Ukrajině] zvolat: ‚Zastavte se!‘. Válka není řešení, válka je zrůdné šílenství, je to nádor požírající vše kolem sebe! Ba ještě více – válka je svatokrádež, pustoší vše, co je na zemi nejcennější: lidský život, nevinnost maličkých, krásu stvoření.“

**Z předmluvy ke knize papeže Františka
Proti válce. Odvaha k utváření míru,
duben 2022**

24. únor 2022 proměnil radikálním způsobem také život a činnost asi 30 našich spolubratří misionářů oblátů působících na Ukrajině a jejich lidí, kterým se zde snaží sloužit. Oblátská Ukrajina je delegaturou Polské provincie misionářů oblátů. Naše přítomnost se zde datuje od podzimu roku 1989. Na Ukrajině máme 11 komunit, většina z nich má na starosti farní správu. Pracujeme ale také na několika poutních místech, spolubratři se soustředí i na misii s mládeží a v Kyjevě máme kromě duchovní správy farnosti sv. Mikuláše také tzv. „mediální klášter“, ve kterém sídlí Katolické mediální centrum a naše televizní stanice EWTN.

Některé naše komunity a nám svěřené farnosti se v posledních týdnech ocitly přímo uprostřed válečných bojů,

jde především o domy v Černihivu, Poltavě, Tyvrivu. I tam ale samozřejmě zůstáváme i nadále přítomni spolu s našimi lidmi. Život se v našich farnostech často přesunul do podzemí komunit nebo kostelů. Spolubratři se dál snaží své farníky podporovat, slavit spolu s nimi svátosti, být jim nablízku.

Pro přiblížení tamější situace vám přinášíme krátký rozhovor, který vedl polský spolubratr o. Paweł Gomulak, OMI s vojenským kaplanem o. Vadimem Doroshem, OMI, a článek, který vznikl na základě rozhovoru s bývalým oblátským představeným ukrajinské delegatury o. Pavlem Vyškovským, OMI pro server Vatican News (27. května 2022).

Téma: Oblátská misie ve válce

KDYŽ VEZMETE HROUDU UKRAJINSKÉ ZEMĚ, KRVÁCÍ...

Oblát **Pavel Vyškovský** je v současné době farářem kyjevské farnosti svatého Mikuláše, která se stala centrem podpory nejen během bojů v ukrajinském hlavním městě, ale i nadále zůstává důležitým bodem humanitární pomoci. Místní oblátská komunita jí přijala už 250 tun.

Vnitřek chrámu připomíná sklad, kde se dovážené zboží třídí a posílá dál potřebným.

„V současné době posíláme pomoc především do Charkova, Borodjanky a Buči. I Černihivská oblast je pro nás velmi důležitým cílem. Nejde jen o samotné město Černihiv, ale také o města a vesnice kolem, o osady, které byly nedávno našimi vojáky osvobozeny. Tam teď naši farníci jezdí pomáhat. Pro nás je to nyní naše misie, naše poslání,“ vysvětluje o. Pavel.

Většina dobrovolníků jsou farníci kolem oblátské komunity. Ale jsou tu také mnozí protestanti a pravoslavní, kteří viděli odhodlání katolíků, a ke sběru a předávání nejpotřebnějšího zboží se připojili. Lidé sem chodí den co den už dva měsíce. Pomoc přichází z celého světa, včetně polské provincie misionářů oblátů, která ji nadále shromažďuje v oblátských komunitách a posílá do skladu v podkarpatské Zahutyni, odkud se pak dostává i do Kyjeva. *„Také papež osobně daroval ukrajinským nemocnicím několik sanitek. Kongregace misionářů oblátů darovala také dvě sanitky a mnoho léků pro zraněné,“* říká náš kyjevský spolubratr.

Kromě materiální pomoci probíhá v kostele svatého Mikuláše i duchovní boj za mír na Ukrajině. Oblátská bratři byli mezi svými farníky i v těch nejděsivějších okamžicích války. Kostel se stal v bombardovaném Kyjevě útočištěm pro mnoho lidí.

V jeho zdech se navzdory dělostřelecké palbě slavily svátosti. *„Lidé denně přicházejí o rodiče, děti, matky, otce. Každá noc může být vaše poslední. Život na Ukrajině se obrátil vzhůru nohama... V těch pro Kyjev nejtěžších dnech jsme pro farníky, kteří se schovávali ve svých domovech po celém městě, začali s bratry obláty na Facebooku vysílat každodenní mši, eucharistickou adoraci a breviář. Někteří farníci přišli na mši jen ve chvíli sv. přijímání a zase se vraceli rychle domů,“* vzpomíná o. Pavel. Dodává také, že mnoho lidí, kteří dříve nepraktikovali, nyní hledají Boha. Přicházejí za oblátou a poprvé přijímají svátosti. Duchovní frontou boje je pro oblátskou farnost především modlitba růžence.

Každý den se v kostele k modlitbě schází mnoho lidí a pětkrát denně se modlí za Ukrajinu a její vojáky. O. Pavel zakončil rozhovor osobní vzpomínkou: *„Byl jsem hluboce dojat, když papež František zvedl vlajku z Buči a políbil ji. Je to projev blízkosti, projev úcty k tomu, že naše země je posvátná. Opakovaně si připomínám slova jednoho z pronásledovaných kněží, který řekl, že naše ukrajinská země je tak nasáklá krví mnoha nevinně zabitých lidí, že když z ní vezmete hrodu, krvácí...“*

UKÁZAT VOJÁKŮM, ŽE JE BŮH V JEJICH ŽIVOTECH PŘÍTOMEN

Vadim Dorosh chtěl být od dětství vojákem. Základní službu absolvoval u ukrajinské pohraniční stráže, poté vstoupil do armády. Tam zaslechl Boží hlas a pochopil, že přišel o Boží živou přítomnost. Vrátil se tedy k modlitbě, svátostem a četbě Písma. V modlitební knížce, kterou mu dala babička, našel letáček o misionářích oblátech. Fascinoval ho oblátský kříž a také svědectví o Ludwiku Wrodcyzyka OMI, mučedníka, jehož beatifikační proces právě probíhá. A tak se stal oblátem. Dnes už jako řeholník a kněz nosí uniformu znovu, tentokrát ale jako kaplan ukrajinských ozbrojených sil.

Už jako misionář se podílel na pomoci vojákům, zejména při ruské agresi na Krymu a východní Ukrajině. Je členem ukrajinského kaplanského sboru, který působí v rámci tzv. Křesťanské záchranné služby zabývající se především pomocí veteránům a jejich rodinám. Sám se také dostal na frontu do bojů s ruskými separatisty. Tam vedl rozhovory s ukrajinskými vojáky a uděloval jim svátosti.

Vojenské kaplanství není úplně součástí oblátského charismatu...

VD: Povoláním každého misionáře obláta je především být po boku těm nejpotřebnějším, být nablízku a svědčit o přítomnosti Ježíše Krista v konkrétním prostředí. Jako oblát cítím velkou potřebu sloužit mezi vojáky, proto jsem jel na Donbas, organizoval setkání veteránů...

Od 24. února, kdy se rusko-ukrajinská válka rozšířila do celé země, pokračuji ve své službě vojenského kaplana

v rámci Křesťanské záchranné služby. Hlavním cílem je ukázat vojákům, že je Bůh v jejich životech přítomen a neopouští nás. My se máme na něj obracet, aby nám k vítězství nad nepřítelem, který je hnán zlem, pomohl.

V čem konkrétně tvoje služba spočívá?

VD: Ve své službě v armádě mohu rozlišit tři směry: každodenní službu na místě, spolupráci s kaplany a dobrovolníky při zajišťování materiálních potřeb vojáků a tzv. rotační výjezdy.

Pokud jde o první směr, snažím se ve své každodenní službě přinášet Ježíše Krista svou přítomností, mluvit s kluky, vyslechnout jejich zpověď a přimlouvat se za ně v modlitbě.

Druhá oblast mé služby je logisticky dobře propracovaná. V praxi udržujeme kontakt a spolupráci s kaplany z naší organizace po celé Ukrajině, ale co se týče dobrovolníků, je zde velká pomoc z Polska. Mnoho lidí, kteří pomáhají a spolupracují s dobrovolníky z Ukrajiny, je také z mnoha jiných zemí. Velkou pomoc poskytují obláti a skupina lidí z Křesťanské záchranné služby zde na místě. Tím vším můžeme armádu podporovat.

A konečně poslední aspekt. Stejně jako jsem jezdil na východ, začal jsem nyní jezdit na jih, abych se osobně setkal s těmi, kteří přímo brání Ukrajinu, byl s nimi, modlil se s nimi a předával jim pomoc, kterou potřebují.

Na tomto místě bych rád poděkoval všem oblátům, dobrovolníkům a všem, kteří nás podporují modlitbou nebo materiálně. Děkujeme za vaši otevřenou náruč, kéž vás Bůh všechny odmění.

„Je nesnesitelné sledovat události na Ukrajině, které jsou plodem staré mocenské logiky, jež dosud panuje v takzvané geopolitice. Jak dosvědčují dějiny posledních sedmdesáti let, regionální války nikdy nescházely – z toho důvodu jsem hovořil o třetí světové válce vedené po částech – až jsme dospěli k této válce větších rozměrů, která ohrožuje celý svět. Spočívá nicméně na témže problematickém základě – tedy nahlížení světa jako šachovnice, nad níž mocnosti přemýšlejí o příštím tahu, aby získaly nad druhým převahu.“

Vatikán, promluva papeže Františka k členkám italského sdružení žen Centro Italiano Femminile, 24. března 2022

UKRAJINSKÉ ČESKO

Do pomoci Ukrajincům prchajícím před válkou se zapojily také oblátské komunity a farnosti na Klokotech i na severním Plzeňsku. Kromě účasti na místní koordinaci pomoci a poskytnutí ubytování se každý člen oblátské rodiny zapojil tak, jak k tomu byl skrze charisma sv. Evžena osobně volán. Přinášíme jen pár malých nezištných gest, která ovšem mají sílu proměnit den, týden, možná i život.

Před několika dny jsem šla na poštu. Když jsem vyřizovala odeslání balíčku, k vedlejší přepážce přišla mladá ukrajinská maminka a prosila o pomoc s přístupem do jedné mobilní aplikace, který jí nefungoval. Zaměstnankyně pošty na ni začala křičet, ať začne mluvit česky, protože jí nerozumí. Pak jí arogantním tónem sdělila, že jí nemůže pomoci, a poslala ji pryč. Když jsem vyšla ven, našla jsem tam paní Ukrajinu plakat. Neměla jsem vůbec tušení, jak jí pomoci, protože aplikaci, kterou potřebovala zprovoznit, jsem vůbec neznala. Ale sv. Evžen mě naučil, že nejdůležitější je, aby se nikdo necítil sám, a že to nejvíc, co můžu dát, je blízkost. Zůstala jsem s ní, vrátily jsme se společně na poštu a problém v klidu vyřešily u jiné přepážky. Loučily jsme se obě zase v slzách, ale tentokrát radostných. Vyměnily jsme si čísla a už jsme domluvené, že spolu zajdeme na kafe. Sv. Evžen zažil několik takových setkání a přijetí během svého útěku před francouzskými revolucionáři a navzdory mu ovlivnily život. Jsem vděčná za to, že můžu tuhle zkušenost přijetí předávat dál i dnes v obyčejné každodennosti.

Zuzana Lášková, oblátská asociovaná

Mnoho našich přátel ubytovalo v první vlně ve svých domovech uprchlíky, kteří to potřebovali. Nejen to, buď pro ně došli, nebo se o ně nepřestávali starat, ani když dostali městský byt. Tak jsme se přidali i my a dodali z naší domácnosti všechny možné duplikáty, matracemi počínaje a měchačkami a toustovačem konče. Bylo to silné kafe vidět kolem sebe tolik dobra uprostřed tolika zla a bezmoci. I nám s přibývajícím týdnem začínalo docházet, že to bude běh na dlouhou trať. V tom všem se objevil nápad, který spojil městskou knihovnu, lidi snad ze všech církví v našem městě a „jazykáře“ v dílo, ke kterému jsem i já ráda přiložila ruku. Nevím, jestli někdy i vám vytane na mysl váš vysokoškolský slib, že budete po-

užívat svoje znalosti k dobru. Osobně mám teď před očima našeho rektora a balíček fixek, které používám při kurzech češtiny pro ukrajinské ženy a jejich děti. Lektorů je nás v přednáškové místnosti městské knihovny docela dost a studentů ještě víc. O hodinách se učíme zdravit, používat číslovky, klást správně český přízvuk, skloňovat a barvy se učíme na tom balíčku fixek. Díváme si přitom do tváří a usmíváme se na sebe, někdy ze zoufalství z toho, jak nám to nejde. Lékárnice, maminka s postiženým chlapcem, středoškolští studenti, manažerky, prodavačky... každý člověk je tady příběh a tyhle hodiny považuju za nejlepší laboratoř kultivace lidskosti.

Hana Koukalová, oblátská asociovaná

„Když začala válka a přišli ruští vojáci, tak jsme z oken našeho bytu v Mariupolu pozorovali, jak nám ničí naše auto před očima. V tu chvíli jsme věděli, že dostat se z města ven teď už půjde jen velmi obtížně,“ líčí mi Ukrajinka, která je i se svým ročním chlapečkem už týden u nás doma. Pro mě osobně je celý její příběh veliký náraz na realitu – právě jsem se totiž vrátila z celosvětového setkání oblátských asociovaných, plná radosti ze shledání, naděje z budoucnosti a nové motivace. Tam jsem se dotkla kousku nebe a v kontrastu s tím se mi z vyprávění této mladé maminky stahuje krk a do očí se mi ženou slzy. Jak jen předat radost a naději i jí? Snažit se vžít do její situace je pro mě nemožné, prakticky všechno, co vypráví, je jedna velká bolest. „Musela jsem slíbit manželovi, že už se na Ukrajinu nikdy nevrátím. I když náš byt už neexistuje, můj domov je a bude stále v Mariupolu, s mými přáteli, rodinou a dvěma kočkami. Už se tam ale bohužel nikdy nevrátím.“ Vše, co mi vypráví, nás každý den nějakým způsobem přibližuje. Vzájemné naslouchání a blízkost je klíčem k naději, a tak společně trávíme chvíle u večere, chodíme na procházky i do obchodu. Získala jsem v ní novou sestru a naši rodiče zase novou dceru, pro kterou uděláme maximum, aby se tu s námi cítila dobře a v bezpečí.

Salome Mecová, oblátská asociovaná

„Opravdovou odpovědí nejsou další zbraně, další sankce, další politicko-vojenské dohody, ale nové paradigma, nový způsob vládnutí globalizovanému světu – ne ceněním zubů jako doposud, nový způsob nastavení mezinárodních vztahů.“

Vatikán, promluva papeže Františka k členkám italského sdružení žen Centro Italiano Femminile, 24. března 2022

Pokud se rozhodnete pomoci Ukrajině přes účet českého Oblátského misijního díla, váš příspěvek bude použit:

- na nákup potřebných věcí, které jsou pravidelně odváženy z polské oblátské komunity přímo do Kyjeva. Odtud je pomoc rozdělována tam, kde je nejvíce potřeba.
- na pomoc ukrajinským uprchlíkům ubytovaným v polských oblátských domech.
- na pomoc ukrajinským uprchlíkům v polské oblátské komunitě v Zahutyni přímo na hranicích s Ukrajinou.

Své příspěvky, prosíme, posílejte na český účet OMD: 244 816 241/0300, VS 960. Do poznámky připište heslo: UKRAJINA.

Za vaše dary moc děkujeme. Zároveň vás chceme jménem nás misionářů oblátů požádat o to, abyste ve své otevřenosti vůči Ukrajině a především vůči ukrajinským uprchlíkům u nás i nadále vytrvali. Nenechme se, prosíme, ve svém křesťanském a obecně lidském postoji soucitu a pomoci vůči strádajícím ovlivnit silícími hlasy, které chtějí a budou i dál chtít tuto podporu zpochybňovat a zneužívat lidské chudoby k prosazování nacionalistických a populistických ideologií. Takové jednání nemá s poselstvím evangelia nic společného. Moc vám děkujeme a společně se, prosíme, modleme za co nejrychlejší mírové řešení.

Vaši misionáři obláti a česká OMI rodina

Modlitba za mír a odpuštění

*Pane, odpusť nám válku.
Pane Ježíši Kriste, Synu Boží,
smiluj se nad námi hříšnými,
Pane Ježíši, jenž ses narodil v Kyjevě
uprostřed bombardování, smiluj se nad námi.
Pane Ježíši, jenž jsi zemřel v náručí své matky
v bunkru v Charkově, smiluj se nad námi.
Pane Ježíši, jenž jsi byl poslán na frontu
ve dvaceti letech, smiluj se nad námi.
Pane Ježíši, jenž ve stínu svého kříže znovu
vidíš vztyčené zbraně, smiluj se nad námi!*

*Odpusť nám, Pane,
Odpusť nám, že nám nestačilo
probodnout tvou dlaň hřeby,
ale že hasíme svou žízeň krví těl,
která byla zbraněmi roztrhána na kusy.
Odpusť nám, že dlaně, které jsi stvořil,
aby chránily, se proměnily v nástroj smrti.*

*Odpusť nám, Pane, když znovu a znovu
zabíjíme své bratry,
odpusť nám, když jako Kain sbíráme kameny
na svém poli, abychom jimi zabili Ábela.
Odpusť nám, když svou krutost
svádíme na svou vyčerpanost,
když svou zuřivost omlouváme svou bolestí.
Odpusť nám válku, Pane. Odpusť nám válku, Pane.*

*Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, voláme k tobě!
Zastav Kainovu ruku!
Osviť naše svědomí,
ať se neděje naše vůle,
nevydej nás napospas našim skutkům!
Zastav nás, Pane, zastav nás!
A až zastavíš Kainovu ruku, ujmí se i jeho.
Je to náš bratr.
Ó, Pane, učiň přítrž násilí!
Zastav nás, Pane!
Amen.*

**Text modlitby papeže Františka, kterou pronesl na generální audienci 16. března 2022
a jejíž autorem je neapolský arcibiskup Mons. Domenico Battaglia**

NEJSEM HRDINA, ALE JSEM MILOVANÝ

V té době přišli k Ježíšovi se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví obětních zvířat. Řekl jim na to: „Myslíte, že ti Galilejci, když to museli vytrpět, byli větší hříšníci než ostatní Galilejci? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni podobně zahynete. Anebo oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a usmrtila je: myslíte, že byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni právě tak zahynete.“ Vypravoval pak toto podobenství: „Jeden člověk měl na své vinici zasazený fíkovník a přišel na něm hledat ovoce, ale nic nenašel. Proto řekl vinaři: ‚Hle, už tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenacházím. Poraz ho! Proč má zabírat půdu?‘ On mu však odpověděl: ‚Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnojím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.‘“ Lk 13,1–9

Dnešní evangelium mě trochu straší. Nezaviněná nouze, nezaviněná smrt jsou v mém životě tak blízko jako nikdy předtím. A Ježíš jen říká: „Když se však neobráte, všichni právě tak zahynete.“ Dnes by asi řekl: „Během tornáda na jižní Moravě zemřelo 6 lidí, při povodni v Německu 150 a na Ukrajině právě teď tisíce a tisíce. Myslíte, že ti byli větší hříšníci než ti ostatní? Když se však neobráte, všichni právě tak zahynete.“ Už mnohokrát jsem se obrátil nebo jsem se aspoň zkoušel obrátit a vést svůj život jiným, lepším směrem. Ale po takovém obrácení (nebo po pokusu o něj) přišlo relativně rychle

i rozčarování: nedosáhl jsem úplného cíle. Pak jsem si řekl: no, je to tak, nejsem lepší než ostatní a jsem stejný hříšník jako pravděpodobně mnoho lidí kolem mě. Nejsem hrdina, neumím řešit všechny šlamastiky ve svém životě. A občas mám pocit, že vůbec nic nezvládám. To nevypadá moc povzbudivě... Ale pak Ježíš mluví ještě o stromu. Strom sám asi nemůže za to, že nenese plody. Možná je nemocný, možná není úplně ideální jeho umístění, možná má nedostatek vody nebo minerálů. Ale je tam někdo, kdo se snaží, aby strom znovu vykvetl. I v mém životě je někdo, kdo se snaží, abych znovu kvetl: Ježíš. A pravděpodobně každý rok musí znovu říct vinaři: „Pane, ponech ho ještě tento rok, snad příště ponese ovoce.“ Je možné, že mi někdy spadne věž na hlavu a jistě budu muset přiznat: Ano, jsem hříšník jako všichni ostatní. Ale vím, že jsem milovaný hříšník.

Christian Orth

Evangelium live

*je projekt, v němž různí
dotazovaní mluví o tom, jak se
jich konkrétně v životě evangelium
dotklo. Tedy evangelium naživo.
Tento příběh a další zastavení
s evangeliem ve všedním životě
najdete na webu media.oblati.cz
a na instagramu jako
Evangelium.live.*

Misionáři obláti Panny Marie Neposkvrněné (OMI)

Jsme misijním řeholním společenstvím kněží a bratří s velkým důrazem na komunitní rozměr života. Naší cestou je stávat se blízkými lidem, především těm, kteří se ocitli na různých periferiích církve i společnosti, a rozmanitými způsoby jim hlásat radostnou zvěst o Boží lásce. Tuto svou misii (poslání) usku-

tečňujeme v mezinárodních apoštolských komunitách, v úzké spolupráci s laiky, kteří jsou našimi partnery v evangelizaci, v blízkosti k chudým a opuštěným a jako misii respektující rozdílnost kultur a obdarování každého člověka a vyznačující se důvěrou ve spolupráci mladých a v jejich přínos církvi.

Kontakty

Oblátské misijní dílo

Staroklokotská 1
CZ-390 03 Tábor
tel. 00420 603 224 665
omd@oblati.cz

Dárcovský účet pro naše misijní projekty

Číslo účtu: 244 816 241/0300
Pákistán (VS 410)
Zimbabwe (VS 560)
Ukrajina (VS 690)
Členství v OMD (VS 100)

Komunita OMI Plasy

Žebnická 559
CZ-331 01 Plasy
P. Vlastimil Kadlec, OMI
tel. 00420 733 755 901
vlastimil@oblati.cz

Komunita OMI Tábor-Klokoty

Staroklokotská 43
CZ-390 03 Tábor
P. Jiří Můčka, OMI
tel. 00420 731 402 862
jiri@oblati.cz

www.oblati.cz | media.oblati.cz | povolani.oblati.cz | Facebook

Příspěvky na náš život a misii v ČR

Číslo účtu: 239 472 296/0300
Název účtu: Středoevropská provincie OMI